

er de alt overvejende. Hvis man da skulde give Laan efter de Regler, som gælder hervede, vilde de let faa Karakter af kun at være Statslaan til Opførelse af Boliger, mindre til Opdyrkning og Kultivering af Jord. Størrelsen af Laanene bør derfor tilmaales paa en lidt anden Maade end hervede, og man mener det da berettiget at forlange, at de, der ønsker Laan, skal have en noget større Kapital selv. Det vil maaske overraske ærede Medlemmer, at man tør stille det Krav til den færøske Befolkning, men det ligger i, at saa godt som hele Befolkningen paa Færøerne har et Hovederhverv i Fiskeriet. De Mænd, der her kommer i Betragtning, vil hovedsagelig ikke være Landmænd i samme Forstand, som vi kender dem hervede, men Folk, som har deres Hovedbeskæftigelse ved Fiskeriet og tager Opdyrkning af Jord som et Bierhverv. Man mener derfor, at det vel kan gaa an overfor unge Fiskere at forlange, at de selv raader over et noget større Beløb, navnlig under Hensyn til, at den væsentligste Part af Omkostningerne medgaar til Opførelsen af Bolig. Det Laan, der skal ydes, skal ydes til Jordkøb og Kultivering af Jorden og skal kunne forøges, efterhaanden som Jorden kultiveres og opdyrkes.

Lovforslaget gaar ud paa, at der i indeværende og i de to næstfølgende Finansaar hvert Aar stilles et Beløb paa i alt 85 000 Kr. til Raadighed efter lignende Regler som dem, der gælder for Oprettelse af Husmandsbrug her i Landet, dog med de Ændringer, som jeg har antydnet, og hvorom ærede Medlemmer vil finde udførlig Redegørelse i de Bemærkninger, der ledsager Forslaget.

Det andet Lovforslag, der vedrører Færøerne, er *Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaane foreninger for mindre Jordbrugere paa Færøerne*. Det er ogsaa et Forslag, der har været behandlet paa det færøske Lagting i den ordinære Sommersamling 1926. Det begrundes ved, at der er en Del mindre Jordbrugere, og navnlig Nybegyndere, paa Færøerne, som maa stifte Laan for at anskaffe den fornødne Besætning og det fornødne Inventar til Kultivering af Jorden, og for hvem det vil være af afgørende Betydning, at de ikke skal stifte Laanet paa alt for tyngende

Betingelser. Forslaget gaar ud paa, at der i de førnævnte tre Aar stilles 10 000 Kr. aarlig til Raadighed af Stats-Laanefondens Midler til Udlaan, i øvrigt i Overensstemmelse med de Betingelser, der gælder for Driftslaane foreninger her i Landet.

Der er foretaget enkelte Ændringer, som de særlige færøske Forhold har nødvendiggjort. Medens der i vor nugældende Lov om Laan og Bevillinger til Driftslaane foreninger her i Landet staa anført, at Laanene kan ydes til Indkøb af Heste, Kreaturer, Avlssvin samt Arbejdsvoogne og Markredskaber, er det for Færøernes Vedkommende udtrykkeligt nævnt, at de ogsaa kan anvendes til Indkøb af Faar og Geder, som jo der spiller en større Rolle end her i Landet. Endvidere er der efter Lagtingets Ønske indført den Bestemmelse, at Laanet kan ydes til flere Medlemmer i Forening, medens det her kun ydes til de enkelte Medlemmer af Driftslaane foreningen. Endelig har det ved Begrænsningen af Størrelsen af de Ejendomme, der kan komme i Betragtning ved Tildeling af Laan — hvorom det i Lov af 18. Marts 1925 hedder, at Ejendomsskylden ikke maa overstige 12 000 Kr. — været nødvendigt at foretage den Ændring, da man ikke kender Ejendomsskyldvurdering paa Færøerne, at dette Beløb gælder den særlige Vurdering af Jord, som finder Sted oppe paa Færøerne.

Det sidste Lovforslag, der angaar Færøerne, er *Forslag til Lov om Hvalfangst ved Færøerne*. For den færøske Befolkning spiller Adgangen til at erhverve sig Hvalkød som Næringsmiddel til en billig og rimelig Pris en betydelig Rolle. Der har da ogsaa været gennemført Lovbestemmelser, der skulde hindre en Rovdrift ved Hvalfiskeri i Nærheden af Færøerne samtidig med, at man vilde sikre sig, at Befolkningen fik Adgang til Kød fra den Hvalfangst, der drives med Færøerne som Basis. Disse Lovbestemmelser findes hovedsagelig i Loven af 2. Maj 1902 om Hvalfangst ved Færøerne med visse Ændringer, som er vedtaget her i Rigsdagen og stadfæstet henholdsvis 6. December 1912 og den 25. Februar 1916. Der er imidlertid overfor Lagtinget fremkommet Ønsker om visse Ændringer i disse Bestemmelser, og Lagtinget har til Ministeriet fremsendt Forslag til Revision af Loven. Det er for at imøde-